

“Почетком друге декаде 21. века у Србији на власт долази разбојничка дружина која је успела да властиту криминалну прошлост остави у мираз свом радикалском крилу. Са свих страна придружио им се преживели отпад Милошевићевог времена, као и припадници странака демократског спектра, често од миља називани експертима.

Створена је чврста мафијашка структура којој су државне институције биле потребне само као маска, и то због међународне јавности, јер на домаћем терену корумпирани медији одавно су контаминирали здрав разум већине. Са становишта иригената у Бриселу само је тај људски материјал могао да остане међународни кордон у који ће се претворити део периферије Европе одређене за унија.

То ће бити само за стотинама хиљада још нерешених хиљада који се по лимба. Када једном дођу у овај свет, многи од њих ће одмах наћи где да се пометде другде, међутим адреса стечена рођењем пратиће их до краја живота. Свакој абрдица има своје убрзање. Нема повратка док се дно не досегне. Догађаји из 2016. године окончаће се годинама касније, нестајањем народа који је одабрао прошлост као своје једино време, определио се за спокојство лоше бесконачности, отпустио мудре речи из властитог језика верујући да су сувишне, лишио се истинских хероја.

Толико пута је у историјским превирањима проналазио своју душу, да се та материја опасно истрошила. Опустели рељеф населиће неки други људи, кретаће се линијама римског водовода, уписаће нове улице, користиће исти камен, и временом ће оживети град у једној сасвим другачијој географији...”

(Истиномер)